

อับราฮัม บิดาของ อิสราเอล

บทที่ 1

ชีวิตของอับราฮัม: โครงสร้างและเนื้อหา

(บทที่ 6 ของ เบญจบรรณ)



thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

© 2012 โดย Third Millennium Ministries

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งพิมพ์นี้ในรูปแบบใด ๆ หรือโดยวิธีการใด ๆ ก็ตาม เพื่อผลกำไร (ยกเว้นเพื่อการอ้างอิงโดยสังเขป เพื่อการแสดงความคิดเห็น หรือเพื่องานด้านวิชาการ) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์ Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707

ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อ้างอิงคัดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐานภาษาอังกฤษ (The Holy Bible, English Standard Version® (ESV®)) สงวนลิขสิทธิ์ © 2001 โดย ครอสส์เวย์ (Crossway) หน่วยงานพันธกิจด้านการพิมพ์เผยแพร่ของ “สำนักพิมพ์ข่าวประเสริฐ” (Good News Publishers) ใช้โดยได้รับอนุญาตแล้ว สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

ข้อมูลเกี่ยวกับ THIRD MILLENNIUM MINISTRIES

Third Millennium Ministries (ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม) เป็นพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐของคริสเตียนโดยไม่หวังผลกำไร เพื่อ:

ในการศึกษาด้านพระคัมภีร์แก่ผู้ต้องการศึกษาทั่วโลก โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

เป้าหมายของเราคือการให้การศึกษาด้านคริสต์ศาสนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสเตียนมากมายทั่วโลก ที่ยังขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอสำหรับการรับใช้ เราจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้โดยการผลิตและเผยแพร่หลักสูตรศาสนศาสตร์รูปแบบใหม่ ระบบมัลติมีเดียไปทั่วโลก โดยใช้ภาษาอังกฤษ อาหรับ จีนกลาง รัสเซีย และสเปน นอกจากนี้ หลักสูตรของเรายังถูกแปลไปอีกกว่า 12 ภาษา โดยผ่านองค์กรคูมิตร หลักสูตรนี้ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นภาพ เอกสารคำสอน และข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต และถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้โดยโรงเรียน กลุ่มหรือบุคคล ทั้งในระบบออนไลน์และในกลุ่มผู้ร่วมศึกษา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เราได้พัฒนาวิธีการที่จะใช้เงินทุนอย่างคุ้มค่าในการผลิตบทเรียนมัลติมีเดียที่ได้รับรางวัล ซึ่งมีเนื้อหาและคุณภาพที่ดีที่สุด เราใช้นักเขียนและบรรณาธิการที่เป็นนักการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมด้าน ศาสนศาสตร์อย่างดี และใช้นักแปลที่เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมายผู้มีความเข้าใจด้านศาสนศาสตร์ บทเรียนของเรานำเสนอแนวคิดอันลึกซึ้งของศาสตราจารย์จากวิทยาลัยพระคริสตธรรม และจากศิษยาภิบาลจากทุกมุมโลก ยิ่งกว่านั้น เรายังใช้นักออกแบบกราฟิก นักวาดภาพประกอบ และผู้ผลิตที่ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของการผลิต และใช้อุปกรณ์และเทคนิคต่าง ๆ ที่ทันสมัย

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของการเผยแพร่ Third Millennium ได้สร้างพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์กับคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม โรงเรียนสอนพระคัมภีร์ มิชชันนารี สถาบันวิทยคริสเตียน ผู้ให้บริการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และองค์กรอื่น ๆ. สัมพันธภาพดังกล่าวได้นำไปสู่การเผยแพร่บทเรียนทางวีดิโอจำนวนนับไม่ถ้วน สู่มุขนานาน ศิษยาภิบาล และนักเรียนพระคัมภีร์ในท้องถิ่น. และเว็บไซต์ของเราก็เป็นช่องทางเผยแพร่และจัดหาสื่อประกอบบทเรียนเพิ่มเติม รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของตนเอง.

Third Millennium Ministries ถือว่าเป็นบริษัทประเภท 501(c) (3) ตามข้อบังคับของกรมสรรพากรแห่งสหรัฐอเมริกา เราพึ่งพาเงินบริจาคที่สามารถลดหย่อนภาษีได้ที่คริสตจักร มูลนิธิ ธุรกิจ และบุคคลต่าง ๆ ถวายให้ด้วยความอาารี หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจของเรา และศึกษาว่าจะมีส่วนร่วมกับพันธกิจนั้นได้อย่างไร โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเรา www.thirdmill.org.

สารบัญ

บทนำ	1
การออกแบบทางวรรณกรรม	2
ปฐมกาล	2
อับราฮัม	3
หน่วยพื้นฐาน.....	3
การเรียบเรียง	4
ประเด็นเน้น	6
ข้อความสำคัญ.....	6
บทนำ	7
ส่วนที่ 1	7
ส่วนที่ 2	8
การเปิดเผย	9
พระคุณของพระเจ้า	9
ความจงรักภักดีของอับราฮัม	10
พระพรที่มาถึงอับราฮัม.....	11
พระพรผ่านอับราฮัม.....	12
สรุป.....	13
วิทยากร.....	13
อภิธานศัพท์	15

อับราฮัม บิดาของอิสราเอล

บทที่ 1

ชีวิตของอับราฮัม: โครงสร้างและเนื้อหา

บทนำ

เรารู้ดีว่าชนชาติต่าง ๆ ในโลกนี้ ล้วนมีความแตกต่างมากมาย ไม่ว่าจะภูมิศาสตร์ ลักษณะกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้งมีขนบธรรมเนียมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เป็นของตนเอง แต่สิ่งหนึ่งที่นานาประเทศส่วนใหญ่มีเหมือนกัน ก็คือ เรามีเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับจุดเริ่มต้นชนชาติของเรา พวกเราล้วนชื่นชอบที่จะได้ฟังเกี่ยวกับความเสียสละ และความสำเร็จของบุคคลที่ได้สถาปนาประเทศของเราขึ้นมา และเราก็สรรเสริญความเป็นวีรชนของบุคคลเหล่านั้น

เหตุใดเราจึงมีความชื่นชอบ และแบ่งปันเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับต้นกำเนิดมากมายขนาดนั้น? เหตุใดสิ่งนี้จึงเป็นส่วนสำคัญยิ่งของแทบทุกวัฒนธรรมมนุษย์?

ความจริง มีเหตุผลอย่างน้อยสองข้อ ด้านหนึ่ง เราพูดถึงต้นกำเนิดของชาติของเรา เพื่อถ่ายทอดความทรงจำต่าง ๆ เกี่ยวกับอดีต เราต้องการให้ลูกหลานของเราจดจำรากเหง้าของพวกเขาว่าพวกเขามาจากที่ใด แต่ในอีกด้านหนึ่ง เราต้องการจดจำแนวคิดต่าง ๆ ที่นำพาชาติของเราในอดีต เพื่อที่เราจะสามารถค้นพบทิศทางสำหรับอนาคตได้

เช่นเดียวกัน สิ่งนี้ก็เป็นจริงสำหรับประชากรของพระเจ้าในพระคัมภีร์เดิมเช่นกัน ชาวอิสราเอลยุคโบราณชื่นชอบเรื่องราวเกี่ยวกับต้นกำเนิดของพวกเขา และได้ถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านั้นจากรุ่นสู่รุ่นด้วยเหตุผลสองประการเหมือนกันนี้ พวกเขาเล่าเรื่องเกี่ยวกับวันเวลาของบรรพบุรุษของพวกเขา เพื่อจดจำเหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมาแล้ว เพื่อพวกเขาจะไม่ลืมความสำเร็จยิ่งใหญ่ในอดีต และพวกเขาได้ถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านั้นจากรุ่นสู่รุ่นเช่นกัน เพื่อเตือนใจลูกหลานไม่ให้ลืมทิศทางที่เขาควรดำเนินไปในอนาคตด้วย

นี่คือบทเรียนแรก ในชุดบทเรียนของเราอันมีชื่อว่า “อับราฮัม บิดาของอิสราเอล” ในบทเรียนชุดนี้ เราจะสำรวจเรื่องราวที่ชาวอิสราเอลยุคโบราณเล่าขานเกี่ยวกับอับราฮัม อัครบิดรผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขา และเราจะได้เห็นว่ามีเหตุผลเขียนเรื่องราวเหล่านี้ในหนังสือปฐมกาลเพื่อที่ชาวอิสราเอลในยุคของท่านจะจดจำอดีต และเพื่อที่พวกเขาจะเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้นเช่นกันเกี่ยวกับอนาคตที่พระเจ้าได้เตรียมไว้สำหรับพวกเขา

นี่เป็นบทเรียนแรกในสามบทของชุดนี้ และเราได้ตั้งชื่อบทเรียนนี้ว่า “ชีวิตของอับราฮัม: โครงสร้างและเนื้อหา” เราจะเริ่มบทเรียนนี้ด้วยการดูภาพรวมชีวิตของอับราฮัม โดยเน้นที่โครงสร้าง และเนื้อหาของบทต่าง ๆ ในปฐมกาลที่กล่าวถึงอับราฮัม โมเสสวางโครงสร้างบันทึกของท่านเกี่ยวกับชีวิตของอับราฮัมอย่างไร? และ ประเด็นเน้นหลักของบทเหล่านี้คืออะไร?

เราจะสำรวจ โครงสร้าง และเนื้อหาของชีวิตของอับราฮัมในสองส่วน ส่วนแรก เราจะดูที่การออกแบบทางวรรณกรรมของข้อความตอนนี้ และส่วนที่สอง เราจะตรวจสอบประเด็นเน้นของบทเหล่านี้ ให้เราเริ่มต้นที่การออกแบบทางวรรณกรรมเพื่อการบรรยายชีวิตของอับราฮัม

การออกแบบทางวรรณกรรม

เมื่อใดก็ตาม ที่เราศึกษาข้อความในพระคัมภีร์ เช่น ชีวิตของอับราฮัม อันเป็นข้อความที่ประกอบด้วยบทบรรยายเหตุการณ์ หรือเรื่องราวเป็นหลัก เราต้องระลึกเสมอว่า ผู้เขียนพระคัมภีร์มิได้เพียงแค่เล่าเรื่องราวความจริงเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นนานมาแล้วให้เราเท่านั้น เนื่องจากพระวิญญาณบริสุทธิ์คลุมนั้นให้ทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารของพระเจ้า ประวัติศาสตร์ที่พวกเขาบันทึกจึงเป็นจริงทั้งสิ้น แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็คลุมนั้นให้สนองต่อความต้องการของผู้คนที่อ่านงานเขียนของพวกเขาเช่นกันด้วย ผู้เขียนพระคัมภีร์จึงเขียนประวัติศาสตร์โดยคำนึงถึงผู้อ่านของพวกเขาเป็นหลัก พวกเขาเจตนาออกแบบเรื่องราวที่เขียนนั้นให้สัมพันธ์กับชีวิตของคนที่ได้รับสารนั้นด้วย

เมื่อเราศึกษาบันทึกชีวิตของอับราฮัมในปฐมกาล เรามั่นใจได้ว่าเรื่องราวเหล่านี้ มิได้ให้ข้อมูลผิดพลาดเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงขึ้นในชีวิตของอับราฮัม แต่เพื่อให้เข้าใจว่าเรื่องราวเหล่านี้ประยุคต์เข้ากับชีวิตของผู้อ่านดั้งเดิมของโมเสสอย่างไร เราต้องตระหนักเช่นกันเกี่ยวกับว่า ปฐมกาลนั้นฉายภาพชีวิตของอับราฮัมอย่างไร และหนึ่งในวิธีหลักที่เราสามารถเริ่มทำความเข้าใจว่าชีวิตของอับราฮัมถูกฉายภาพอย่างไรก็คือ โดยการสำรวจการออกแบบทางวรรณกรรมของชีวิตของอับราฮัมในปฐมกาล

เราจะสำรวจการออกแบบทางวรรณกรรมของชีวิตของอับราฮัมในสองขั้นตอน ในขั้นตอนแรก เราจะนำเสนอภาพรวมของหนังสือปฐมกาลทั้งเล่ม เพื่อเราจะเห็นว่าเรื่องราวของอับราฮัมนั้นเข้ากับภาพใหญ่ของหนังสือปฐมกาลอย่างไร ในขั้นตอนที่สอง เราจะดูที่โครงสร้างของเรื่องราวต่าง ๆ ที่เน้นชีวิตของอับราฮัม ให้เราเริ่มต้นด้วยการดูภาพรวมของหนังสือปฐมกาลทั้งเล่ม

ปฐมกาล

ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา นักตีความพระคัมภีร์มากมายเข้าใจโครงสร้างกำกับใหญ่ของปฐมกาลในหลายแนวทางแตกต่างกัน วิธีหนึ่งคือ การแบ่งปฐมกาลออกเป็นสิบส่วนตามข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่เรียกว่า “รุ่น” หรือ “ชั่วอายุคน” (“โทเลโดท” (“toledot”)) อันปรากฏซ้ำ ๆ กันตลอดหนังสือปฐมกาล และเราควรยอมรับว่ามุมมองที่เน้นภาพใหญ่นี้มีคุณค่าอยู่บ้าง แต่เราก็ได้เสนอในชุดบทเรียนอื่น ๆ แล้วว่า จะเป็นประโยชน์มากกว่า ถ้าเราคิดว่า ปฐมกาล ประกอบด้วยสามส่วนใหญ่ ๆ ได้แก่ ส่วนประวัติศาสตร์ยุคแรกเริ่ม ปฐมกาล 1:1–11:9 ประวัติศาสตร์ของอัครบิดายุคแรก ใน 11:10–37:1 และประวัติศาสตร์ของอัครบิดายุคหลัง ใน 37:2–50:26

ประวัติศาสตร์ยุคแรกเริ่ม ในปฐมกาล 1:1–11:9 นำเสนอความจริง ที่พระเจ้าเปิดเผยเกี่ยวกับต้นกำเนิดของโลก ส่วนนี้กล่าวถึงการทรงสร้าง ความเสื่อมของการทรงสร้าง และการเปลี่ยนโฉมการทรงสร้างโดยผ่านน้ำท่วมโลก ส่วนนี้ยึดโยงกันเป็นหนึ่งหน่วยวรรณกรรมในลักษณะที่คล้ายคลึงกับรูปแบบที่พบได้ในประวัติศาสตร์ตะวันออกใกล้โบราณ ยุคแรกเริ่มมากมายอีกด้วย

ประวัติศาสตร์ของอัครบิดายุคหลังใน 37:2–50:26 กล่าวถึงเรื่องราวของโยเซฟ โดยเริ่มต้นที่ความขัดแย้งระหว่างโยเซฟและพวกพี่ชายของเขา จากนั้นก็ไปถึงการที่โยเซฟก้าวขึ้นมาเป็นอานาในอียิปต์ และการคืนถิ่น ระหว่างโยเซฟกับบรรดาพี่ชายของเขาในตอนสุดท้าย นักตีความหลายคนได้บรรยายโครงเรื่องขนาดใหญ่อันมีเอกภาพนี้ว่าเป็น *บทประพันธ์สั้น* เกี่ยวกับโยเซฟ

ระหว่างส่วนแรก และส่วนสุดท้าย ได้แก่ปฐมกาล 11:10–37:1 ซึ่งประกอบด้วยประวัติศาสตร์ของอัครบิดายุคแรก นั่นคือ ชุดเรื่องราวเกี่ยวกับบิดาคนแรก ๆ ของชาติอิสราเอล ในบทเรียนชุดนี้ เราจะเน้นที่ข้อความหนึ่งตอนในส่วนกลางของปฐมกาลนี้

กล่าวโดยทั่วไป ประวัติศาสตร์ของอัครบิดรปฐมยุคแรกแบ่งได้เป็นสองส่วน คือ ชีวิตของอับราฮัมใน 11:10-25:18 และชีวิตของยาโคบ ใน 25:19-37:1 การแบ่งเป็นสองส่วนนี้อาจน่าแปลกใจในตอนแรก เนื่องจากในพระคัมภีร์ เรามักได้ยินคำกล่าวถึงอัครบิดรปฐมยุคแรกสามคน ได้แก่อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ดังนั้น เราจึงอาจมีเหตุผลที่จะคาดหวังให้โครงสร้างทางวรรณกรรมของบทเหล่านี้ประกอบด้วยสามส่วนเช่นกัน โดยเริ่มต้นที่การกล่าวถึงอับราฮัม จากนั้นก็เกี่ยวกับอิสอัค และสุดท้ายเกี่ยวกับยาโคบ แต่ในความเป็นจริงไม่มีส่วนใดในประวัติศาสตร์ของอัครบิดรปฐมยุคแรกถูกอุทิศให้กับอิสอัคในฐานะบุคคลสำคัญ ตรงกันข้าม เขาเป็นเพียงบุคคลในช่วงเปลี่ยนผ่านเท่านั้น ชีวิตของเขาถูกกล่าวถึงครั้งแรกโดยเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของอับราฮัม จากนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของยาโคบ ผลก็คือประวัติศาสตร์ของอัครบิดรปฐมยุคแรก จึงแบ่งออกเป็นสองส่วนหลักเท่านั้น คือ ชีวิตของอับราฮัม และชีวิตของยาโคบ จุดเน้นของบทเรียนชุดนี้อยู่ที่ครั้งแรกของยุคอัครบิดร ได้แก่ บันทึกร่วมสมัยของโมเสสเกี่ยวกับอับราฮัม บิดาของอิสราเอล ดังนั้น เราจึงจะศึกษาใกล้ชิดที่โครงสร้างของชีวิตของอับราฮัม ตามที่ถูกลำเสนอในปฐมกาล 11:10-25:18

อับราฮัม

เมื่อได้เห็นแล้วว่า

ชีวิตของอับราฮัมสอดประสานเข้ากับ โครงสร้างกำกับใหญ่ของปฐมกาลอย่างไร เราก็ควรจะหันไปสู่จุดเน้นถัดไป ได้แก่ โครงสร้างของชีวิตของอับราฮัมในปฐมกาล 11:10-25:18 เพื่อสำรวจโครงสร้างของชีวิตของอับราฮัม เราจะดูที่บทเหล่านี้ในสองระดับ ในระดับแรก เราจะเพียงแค่ระบุหน่วยพื้นฐาน หรือชุดเหตุการณ์ ในชีวิตของอับราฮัม ในอีกระดับหนึ่ง เราจะตรวจสอบว่าชุดเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ถูกจัดเรียงขึ้น และฉายภาพชีวิตของอับราฮัมที่เราเห็นในปฐมกาลอย่างไร เราจะเริ่มต้นด้วยการระบุหน่วยพื้นฐาน หรือชุดเหตุการณ์ ในชีวิตของอับราฮัม

หน่วยพื้นฐาน

โมเสสเขียนเกี่ยวกับชีวิตของอับราฮัมใน 17 หน่วยพื้นฐาน หรือตอน ๆ :

1. ตอนแรก เชื้อสายอันเป็นที่โปรดปรานของอับราฮัม (ใน 11:10-26) คือ ลำดับวงศ์ตระกูลที่บรรยายมรดกครอบครัวของอับราฮัม
2. หลังจากข้อความนี้ ก็เป็นเรื่องราวการตายของบิดา ของอับราฮัม (ใน 11:27-32) คือ ลำดับวงศ์ตระกูลที่สอง ที่บรรยายการเดินทางของอับราฮัมกับบิดาของท่าน คือเทราห์
3. การที่อับราฮัมอพยพไปยังคานาอัน (ใน 12:1-9) เรื่องราวเกี่ยวกับการทรงเรียกอับราฮัมเป็นครั้งแรก และการเดินทางสู่แผ่นดินพระสัญญา
4. การปลดปล่อยอับราฮัมจากอียิปต์ (ใน 12:10-20) ช่วงเวลาที่อับราฮัมรอนแรมในอียิปต์ และพระเจ้าได้ทรงช่วยกู้ท่าน
5. ความขัดแย้งของอับราฮัม กับ โลก (ใน 13:1-18) เรื่องราวการแก่งแย่งกันระหว่าง คนของอับราฮัม กับคนของโลก
6. การที่อับราฮัมช่วยชีวิตโลก (ใน 14:1-24) ช่วงเวลาที่อับราฮัมเข้าสู่สงคราม เพื่อช่วยชีวิตโลกจากบรรดากษัตริย์ ที่จับตัวเขาไป
7. คำมั่นตามพันธสัญญา กับอับราฮัม (ใน 15:1-21) บันทึกเรื่องพันธสัญญาของพระเจ้าที่ให้ความมั่นใจแก่อับราฮัมว่าท่านจะมีลูกหลานมากมาย และมีแผ่นดินอยู่อาศัยถาวร
8. ความล้มเหลวของอับราฮัม ในเรื่องนางกับฮาการ์ (ใน 16:1-16) ช่วงเวลาที่อับราฮัมมีบุตรชาย คืออิสมาเอล กับฮาการ์ สาวใช้ของซาราห์

9. ข้อกำหนดตามพันธสัญญาสำหรับอับราฮัม (ใน 17:1-27) บันทึกเรื่องพันธสัญญาของพระเจ้า ที่เตือนใจอับราฮัมเกี่ยวกับความจำเป็นที่ท่านจะต้องจงรักภักดีต่อพระบัญชาของพระเจ้า
10. เมืองโสโคม และ โกโมราห์ (ใน 18:1-19:38) เรื่องราวความพินาศของเมืองโสโคม และ โกโมราห์ และการที่โลทได้รับความช่วยเหลือให้รอดชีวิตจากความพินาศนั้น
11. การวิงวอนของอับราฮัมเพื่ออามีเมเลค (ใน 20:1-18) ช่วงเวลาที่อับราฮัมอธิษฐานเพื่ออามีเมเลค คนฟิลิสเตีย
12. อิสอัค และอิชมาเอล บุตรชายของอับราฮัม (ใน 21:1-21) เรื่องกำเนิดของอิสอัค และการขับไล่อิชมาเอลออกจากครอบครัวของอับราฮัม
13. สนธิสัญญาของอับราฮัม กับอามีเมเลค (ใน 21:22-34) ช่วงเวลาที่อับราฮัมทำข้อตกลง กับอามีเมเลค เรื่องสิทธิเหนือที่ดินและแหล่งน้ำ
14. การทดสอบอับราฮัม (ใน 22:1-24) เหตุการณ์ที่รู้จักกันดีว่าพระเจ้าทรงเรียกอับราฮัม ให้ถวายอิสอัค บุตรชายของท่านเป็นเครื่องบูชา
15. สถานที่ฝังศพของอับราฮัม (ใน 23:1-20) เรื่องราวการเสียชีวิตของซาร่าห์ และการซื้อที่ดินเพื่อฝังศพ
16. ภรรยาของอิสอัค บุตรชายของอับราฮัม (ใน 24:1-67) ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เรเบคาห์มาเป็นภรรยาของอิสอัค
17. และสุดท้าย การเสียชีวิต และทายาทของอับราฮัม (ใน 25:1-18) เรื่องราวปิดท้ายเกี่ยวกับการจากไปของอับราฮัม และบันทึกเกี่ยวกับลูกหลานของท่าน

ตามที่เราได้เห็น เรื่องราวชีวิตของอับราฮัมเป็นไปตามลำดับพื้นฐานของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของท่าน เรื่องราวเริ่มต้นเมื่อท่านยังอายุน้อยและอยู่ภายใต้อำนาจของบิดาของท่าน และจบลงด้วยการที่อับราฮัมแก่ตัวลงและเสียชีวิต ในบางโอกาสก็มีการอ้างอิงย้อนกลับ และมีความเชื่อมโยงที่สื่อเป็นนัยยะระหว่างหลายส่วนในชีวิตของอับราฮัม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับส่วนอื่น ๆ ของพระคัมภีร์เดิม เรื่องราวชีวิตของอับราฮัมประกอบด้วย 17 ส่วนอันค่อนข้างเป็นอิสระต่อกัน โดยแต่ละส่วนได้รับการออกแบบให้รายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของอับราฮัม และเพื่อสอนบทเรียนเฉพาะเจาะจงแก่ผู้รับสารดั้งเดิมชาวอิสราเอลของโมเสส เมื่อโมเสสนำพวกเขาออกจากอียิปต์ไปสู่แผ่นดินพระสัญญา เหตุการณ์แต่ละส่วนนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับพวกเขาในการดำเนินชีวิต เช่นเดียวกับที่จะเป็นประโยชน์กับเราในการดำเนินชีวิตในปัจจุบันด้วย

เมื่อได้แนะนำเหตุการณ์พื้นฐานต่าง ๆ ในชีวิตของอับราฮัมแล้ว เราก็อยู่ในฐานะที่จะสำรวจว่าเหตุการณ์เหล่านี้ประกอบกันขึ้นอย่างไร เรื่องราวของอับราฮัมมีเอกภาพอย่างไร? ตรรกะอะไรยึดโยงเหตุการณ์เหล่านี้เข้าด้วยกัน? กล่าวได้ว่า เหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของอับราฮัมกระจุกตัวรอบประเด็นเน้นเฉพาะเจาะจง และก่อร่างขึ้นเป็นห้าขั้นตอนที่สมมาตรหรือสมดุลกัน

การเรียบเรียง

ก่อนอื่น ตามที่เราอาจคาดหวังในช่วงต้นชีวิตของอัครบิดรบิดาท่านนี้ บันทึกของโมเสสเริ่มต้นด้วยภูมิหลังของอับราฮัม และประสบการณ์ช่วงแรกของท่านกับพระเจ้า ส่วนนี้ครอบคลุม: เชื้อสายอับราฮัมที่พระเจ้าทรงโปรดปราน บิดาที่เสียชีวิต และการที่ท่านอพยพไปยังคานาอัน บทเหล่านี้อธิบายว่าอับราฮัมได้เข้าสู่สัมพันธภาพพิเศษกับพระเจ้าได้อย่างไร โดยเน้นที่ภูมิหลังทางครอบครัวของท่าน และการที่ท่านอพยพไปยังแผ่นดินพันธสัญญาในตอนแรก

เหตุการณ์ชุดที่สองในชีวิตของอับราฮัมเน้นไปที่การติดต่อในช่วงก่อนหน้านั้นของอับราฮัมกับบุคคลอื่น ๆ ใน 12:10 ถึง 14:24 ช่วงนี้รวมไปถึง การที่ท่านถูกปลดปล่อยจากอียิปต์ ความขัดแย้งของท่านกับโลท และการที่ท่านช่วยชีวิตโลท สามส่วนนี้ยึดโยงเข้าด้วยกัน เพราะทั้งหมดมีจุดเน้นหลักอยู่ที่การเผชิญหน้าและปฏิสัมพันธ์ของอับราฮัมกับผู้ที่เป็นตัวแทนของบุคคลหลายกลุ่ม ในบทเหล่านี้ บุคคล

หลัก ๆ ที่อับราฮัมต้องเผชิญหน้าด้วย ได้แก่ฟาโรห์แห่งอียิปต์ โลกหลานชายของท่าน กษัตริย์ที่มารุกราน กษัตริย์แห่งโสโดม และเมลคีเซเดค กษัตริย์แห่งซาเลม

ส่วนที่สาม และเป็นศูนย์กลางชีวิตของอับราฮัม เน้นที่ความสัมพันธ์แบบพันธสัญญาของอับราฮัมกับพระเจ้าใน 15:1–17:27 ช่วงนี้ของชีวิตอับราฮัม ประกอบด้วยสามเหตุการณ์ ได้แก่ คำมั่นอันเป็นพันธสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัม ความล้มเหลวของอับราฮัม เรื่องนางฮาการ์ และข้อกำหนดของพันธสัญญากับอับราฮัม

ส่วนที่สี่ ซึ่งอยู่ใน 18:1–21:34 เน้นที่ การติดต่อของอับราฮัมกับบุคคลอื่น ๆ บทเหล่านี้ยึดโยงเข้าด้วยกัน ด้วยเหตุผลหลักก็คือ การมีจุดเน้นอยู่ที่ปฏิสัมพันธ์ของอับราฮัมกับกลุ่มบุคคลอื่น ๆ บทเหล่านี้บรรยายถึงความเกี่ยวข้องของอับราฮัม กับเมืองโสโดมและโกโมราห์ เราได้เห็นการที่อับราฮัมวิงวอนเพื่ออาบีเมเลค อับราฮัมในความสัมพันธ์กับอิสอัค และอิซมาเอล และสนธิสัญญาของอับราฮัมกับอาบีเมเลค เหตุการณ์ทั้งสิ้นนี้ แสดงให้เห็นมากขึ้นเกี่ยวกับว่า อับราฮัมมีปฏิสัมพันธ์อย่างไรกับโลก และครอบครัวของเขา รวมทั้งเกี่ยวข้องอย่างไรกับชาวเมืองโสโดมและโกโมราห์ รวมทั้งต่ออาบีเมเลค ชาวฟิลิสเตียด้วย

ตามที่เราคาดหมายได้ ส่วนที่ห้า อันเป็นส่วนสุดท้ายของชีวิตของอับราฮัม ใน 22:1–25:18 เกี่ยวข้องกับประเด็นต่าง ๆ ในช่วงสุดท้ายของชีวิตของอับราฮัม โดยเฉพาะลูกหลาน และการเสียชีวิตของท่าน ส่วนนี้บันทึกว่าพระเจ้าได้ทรงทดสอบอับราฮัมอย่างไร บันทึกการที่อับราฮัมซื้อที่ดินเพื่อเป็นที่ฝังศพ บันทึกว่าอับราฮัมหาภรรยาให้บุตรชาย คืออิสอัค และบันทึกการเสียชีวิตของอับราฮัมด้วย บทเหล่านี้เน้นไปที่ภรรยาของอับราฮัม คือซาราห์ และบุตรชายของเธอ คืออิสอัค (ทายาทตัวจริงของอับราฮัม) โดยให้เกียรติทั้งสองเหนือกว่าภรรยา และบุตรคนอื่น ๆ ของอับราฮัม

เนื่องจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของอับราฮัมค่อนข้างเป็นอิสระต่อกัน เมื่อคนอ่านเกี่ยวกับอับราฮัมเป็นครั้งแรก พวกเขาจะมักมีความรู้สึกว่าการเล่าถึงดั่งลอยไปอย่างไร้จุดหมาย จากเหตุการณ์หนึ่งไปยังอีกเหตุการณ์หนึ่ง เมื่ออ่านเรื่องราวต่าง ๆ ของอับราฮัม พวกเขาจะรู้สึกราวกับว่าไม่เสกกล่าวถึงเหตุการณ์นี้ และเหตุการณ์นั้น โดยแทบจะไม่คิด หรือวางแผนล่วงหน้าเลย แต่แม้จะมีความรู้สึกเช่นนี้ในตอนแรก เรื่องราวชีวิตของอับราฮัมนั้น แท้จริงแล้วถูกเรียบเรียงให้อยู่ในลักษณะกลุ่ม หรือชุดเหตุการณ์ที่มีประเด็นเน้นศูนย์กลางร่วมกัน โครงเรื่องห้าขั้นตอนอย่างง่าย ๆ ของเราเปิดเผยว่า แท้จริงแล้ว โมเสสได้วางแผนว่าท่านจะกล่าวถึงใดเกี่ยวกับอับราฮัม ในภาพใหญ่ บันทึกเกี่ยวกับชีวิตของอับราฮัม มีรูปทรงอันเป็นบทละครอันสมมาตร โดยแต่ละส่วนต่างก็สมดุลกันยิ่ง

ใน 11:10–12:9 เราพบว่าจุดสนใจ เน้นไปที่ภูมิหลังทางครอบครัวของอับราฮัม และประสบการณ์เบื้องต้นของท่านกับพระเจ้า ในการถ่วงสมดุลกับประเด็นแรกเริ่มเหล่านี้ ข้อความปิดท้ายใน 22:1–25:18 เน้นความสนใจที่ปิดท้าย ๆ ในชีวิตของอับราฮัมและที่ลูกหลานของท่าน

ถัดจากจุดนี้ ส่วนที่สอง ของชีวิตของอับราฮัมประกอบด้วยเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่แสดงภาพหลักของปฏิสัมพันธ์ของอับราฮัมกับคนต่างเผ่า และชาติอื่น ๆ และด้วยลักษณะวงจรอันสมมาตร ซึ่งวนกลับมาที่ประเด็นเน้นคล้ายคลึงกับส่วนที่สอง ส่วนที่สี่ของชีวิตอับราฮัม ย้อนกลับมาเน้นที่ตัวอย่างเพิ่มเติมของการที่อับราฮัมเผชิญหน้ากับบุคคลอื่น ๆ

ท้ายที่สุด ในช่วงกลางชีวิตของอับราฮัม มีสามบทสำคัญที่เน้นเป็นพิเศษเรื่องพันธสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัม บทเหล่านี้ก่อร่างขึ้นเป็นศูนย์กลางสำคัญของชีวิตอับราฮัม และอธิบายพลวัตรากฐานของความสัมพันธ์แบบพันธสัญญาที่อับราฮัมและลูกหลานของท่านมีกับพระเจ้า

โครงร่างของบทเหล่านี้ เผยให้เห็นว่าโมเสสได้บรรจงสร้างบันทึกของท่านอย่างระมัดระวัง โมเสสได้สร้างภาพทางวรรณกรรมของอับราฮัม อัครบิดกคนแรกของอิสราเอล เพื่อดึงความสนใจไปสู่แง่มุมสำคัญในชีวิตของท่าน นั่นคือ การที่อับราฮัมเลือกผู้ที่จะรับพระพรจากท่าน และเลือกทายาทอันชอบธรรม ปฏิสัมพันธ์ในช่วงต้นและช่วงหลังของอับราฮัม และความสัมพันธ์แบบพันธสัญญาของอับราฮัมกับพระเจ้า และเราก็จะได้เห็นว่า จุดเน้นด้านวรรณกรรมนี้ถูกออกแบบ เพื่อสนองตอบความต้องการของชาวอิสราเอล ซึ่งเป็นกลุ่มแรก ที่โมเสสได้เขียนเรื่องราวเหล่านี้ให้อ่าน ชีวิตของอับราฮัมสอนชาวอิสราเอลว่า พวกเขาควรดำเนินตามรอยเท้าของอับราฮัมอย่างไร เมื่อโมเสสนำพวกเขาไปสู่แผ่นดินพระสัญญา และเมื่อเรากลับมาสู่ปฐมกาลส่วนนี้ เราจะเห็นความสำคัญของเจดนาในการออกแบบเช่นนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า

เมื่อได้เห็นการออกแบบ โครงสร้างทางวรรณกรรมในชีวิตของอับราฮัมแล้ว เราก็ควรหาคำครวญหัวข้อที่สองของบทเรียน ในด้านโครงสร้าง และเนื้อหาชีวิตของอับราฮัม นั่นคือ ประเด็นเน้นในปฐมกาล 11:10-25:18 ถึงแม้จะมีหลายวิธีในการบรรยายเนื้อหาของบทเหล่านี้ แต่เราจะเห็นว่าเค้าโครงที่เราได้นำเสนอไปแล้วสอดคล้องอย่างคร่าว ๆ กับประเด็นเน้นในบทเหล่านี้

ประเด็นเน้น

คงไม่ต้องบอกว่า เป็นเรื่องยากมาก ที่จะบรรยายประเด็นเน้นของส่วนใดก็ตาม ในพระคัมภีร์ที่ยาว และซับซ้อนเหมือนกับชีวิตของอับราฮัม ย่อมเป็นไปได้ที่จะกล่าวถึงทุกรายละเอียด หรือประเด็นเน้นที่ปรากฏในบทเหล่านี้ แต่ก็เป็นไปได้ที่จะแยกรายละเอียดต่าง ๆ ที่โดดเด่นกว่ารายละเอียดยื่น ๆ และเราจะได้เห็น ว่า ประเด็นเน้นต่าง ๆ ในบทเหล่านี้ร้อยเรียงเรื่องราวชีวิตของอับราฮัมอย่างมีเอกภาพ อีกทั้งยังช่วยให้เราเข้าใจแนวคิดหลักที่โมเสสต้องการให้ผู้อ่านดั้งเดิม คือชาวอิสราเอลของท่านทำความเข้าใจชีวิตของอับราฮัม และยิ่งกว่านั้น เรายังสามารถเห็นสิ่งที่พระเจ้าเจดนาเตรียมไว้ให้พวกเรา เพื่อเราจะเรียนรู้จากพระคัมภีร์ส่วนนี้

เราจะศึกษาประเด็นเน้นในชีวิตของอับราฮัมในสองแนวทาง หนึ่งใน เราจะตรวจสอบข้อความสำคัญที่นำเสนอประเด็นเน้นของชีวิตอับราฮัม และสอง เราจะสำรวจแนวทางที่ประเด็นเน้นเหล่านี้ถูกแยกออกมาตลอดบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของอับราฮัม แรกสุด ให้เราศึกษาข้อความสำคัญที่นำเสนอประเด็นเน้นในชีวิตของอับราฮัม

ข้อความสำคัญ

ข้าพเจ้ามั่นใจว่าทุกท่านคงจำได้ ในช่วงต้นชีวิตของอับราฮัมนั้น เราเห็นการที่พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมในปฐมกาล 12:1-3 สมัยที่อับราฮัมยังอาศัยอยู่ในเมืองเออร์ ของเมโสโปเตเมีย พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมให้เดินทางไปยังแผ่นดินพระสัญญา นักตีความในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ยอมรับว่า ข้อความเหล่านี้นำเสนอรายละเอียดบางประการที่สำคัญที่สุด อันพบได้ในภาพที่ใหญ่ขึ้นจากชีวิตของอับราฮัม ให้เราฟังสิ่งที่โมเสสเขียนในข้อเหล่านี้:

องค์พระผู้เป็นเจ้า ได้เคยตรัสกับอับราฮัมว่า “จงละบ้านเมืองของเจ้า วงศ์ตระกูลของเจ้า และครอบครัวบิดาของเจ้า เพื่อไปยังดินแดนที่เราจะสำแดงแก่เจ้า “เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ และเราจะอวยพรเจ้า เราจะทำให้ชื่อเสียงของเจ้าเลื่องลือ และเจ้าจะเป็นพร เราจะอวยพรบรรดาผู้ที่อวยพรเจ้า และเราจะสาปแช่งบรรดาผู้ที่แช่งเจ้า ทุกชนชาติทั่วโลก จะได้รับพรผ่านทางเจ้า” (ปฐมกาล 12:1-3)

สามข้อนี้อัดแน่นไปด้วยนัยสำคัญ และอาจสรุปความได้ในหลายวิธีต่างกัน หากพิจารณาไวยากรณ์ ข้อความนี้เริ่มต้นด้วยบทนำ อันเป็นส่วนแรกของข้อ 1 ตามมาด้วย ถ้อยคำของพระเจ้า ถึงอับราฮัม ซึ่งแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนแรก ซึ่งอยู่ในครึ่งหลังของข้อ 1 จนถึงส่วนใหญ่ของข้อ 2 ประกอบด้วยประโยคคำสั่ง ตามด้วยคำพูดที่เป็นสามประโยคบอกเล่าอิสระ ส่วนที่สองของสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับอับราฮัม ปรากฏในตอนท้ายสุดของข้อ 2 และในข้อ 3 ครึ่งที่สองนี้ ชี้ตามรูปแบบทางไวยากรณ์เดียวกันกับครั้งแรก โดยมีบทนำเป็นประโยคคำสั่ง ตามด้วยคำพูดที่เป็นสามประโยคบอกเล่าอิสระ เมื่อคู่มือสามส่วนนี้ถูกแบ่งออกนี้ในปฐมกาล 12:1-3 เราก็สามารถทำความเข้าใจเชิงลึกที่สำคัญบางประการในแก่นสำคัญของข้อความนี้

บทนำ

ก่อนอื่น ให้เราฟังวิธีเรียบง่าย ที่โมเสสใช้เพื่อแนะนำคำตรัสของพระเจ้ากับอับราฮัมในข้อ 1:

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เคยตรัสกับอับราฮัมว่า (ปฐมกาล 12:1)

นักแปลสมัยปัจจุบันหลายคนสังเกตได้ถูกต้องว่า คำกริยาในบรรทัดนี้ ควรถูกแปลว่า “พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสแล้ว” แทนที่จะกล่าวว่า “พระผู้เป็นเจ้าตรัส” การแปลเช่นนี้มีความสำคัญ เนื่องจากตามคำกล่าวของสเดเฟน ในกิจการ 7:2-4 อับราฮัมได้รับการทรงเรียกในเมืองเออร์ ก่อนที่บิดาของท่าน คือ เทราห์ จะเสียชีวิตในเมืองฮาราน แต่ในการนำเสนอตามลักษณะวรรณกรรมของปฐมกาล ตอนแรก เราเรียนรู้ว่าเทราห์ตายใน 11:32 และจากนั้น เราเรียนรู้ในปฐมกาล 12:1 ว่าพระเจ้าทรงเรียกอับราฮัม ด้วยเหตุผลนี้ ปฐมกาล 12:1 จึงฉายภาพแบบย้อนเวลา และดังนั้นจึงควรแปลว่า “พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสแล้ว” ข้อนี้เป็นการย้อนระลึกถึงช่วงเวลาก่อนที่อับราฮัมได้เริ่มทำสิ่งใดก็ตามเพื่อตอบสนองต่อพระเจ้า อันเป็นเวลาานก่อนที่ท่านจะเริ่มเดินทางไปยังแผ่นดินพระสัญญา

ส่วนที่ 1

ถัดจากบทนำ เราก็มาถึงครั้งแรกของคำตรัสของพระเจ้า กับอับราฮัม ครั้งแรกนี้ เริ่มต้นด้วยรูปคำกริยาที่เป็นคำสั่ง โดยบ่งบอกถึงพระบัญชา ในปฐมกาล 12:1 เราอ่านพบถ้อยคำดังนี้:

จงละบ้านเมืองของเจ้า วงศ์ตระกูลของเจ้า และครอบครัวบิดาของเจ้าเพื่อไปยังดินแดน ที่เราจะสำแดงแก่เจ้า (ปฐมกาล 12:1)

ตามที่เราเห็น ส่วนนี้เริ่มต้นด้วยคำสั่ง “จงไป” (หรือตามที่ฉบับภาษาไทยใหม่ (NTV) ถอดความว่า “ไป ... มุ่งหน้าไป”) พระเจ้าบัญชาให้อับราฮัมทำสิ่งหนึ่ง นั่นคือ ให้มุ่งหน้าไปยังแผ่นดินคานาอัน นี่คือพระบัญชาแรกและพระบัญชาหลักที่พระเจ้าประทานแก่อับราฮัม

หลังจากพระบัญชาให้ออกจากบ้านเกิด เพื่อมุ่งหน้า ไปสู่แผ่นดินพระสัญญา ส่วนแรกของคำตรัสของพระเจ้ากับอับราฮัม แบ่งออกเป็นสามตอน อันบ่งบอกด้วยคำพูดสามประโยคบอกเล่าอิสระในช่วงแรกของข้อ 2 ให้เราดูปฐมกาล 12:2 อีกครั้ง:

เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ และเราจะอวยพรเจ้า เราจะทำให้ชื่อเสียงของเจ้าเลื่องลือ (ปฐมกาล 12:2)

ถ้อยคำเหล่านี้เน้นพระพร ที่พระเจ้านำเสนอกับอับราฮัม เมื่อพระองค์ทรงเรียกท่าน หนึ่ง พระเจ้าตรัสว่า พระองค์จะทำให้อับราฮัมกลายเป็นชนชาติยิ่งใหญ่ สอง พระองค์เสนอที่จะอวยพรอับราฮัมด้วยความไพบูรณ์ และสาม พระองค์ตรัสว่า จะประทานชื่อ หรือชื่อเสียง อันยิ่งใหญ่แก่อับราฮัม และลูกหลานของท่าน

ส่วนที่ 2

ตอนนี้เราก็มารั้งถึงครั้งที่สองของคำตรัสพระเจ้ากับอับราฮัม ถึงแม้คำแปลสมัยใหม่ส่วนใหญ่ ไม่สามารถทำให้เราเห็นได้ชัด แต่ครั้งที่สองของคำตรัสพระเจ้ากับอับราฮัม คู่ขนานในด้าน โครงสร้างไวยากรณ์ไปกับครั้งแรก โดยเริ่มต้นที่คำสั่ง ตามมาด้วยคำพูดสามประโยคบอกเล่าอิสระ ในปฐมกาล 12:2-3 เราอ่านพบถ้อยคำดังนี้:

และเจ้าจะเป็นพร เราจะอวยพรบรรดาผู้ที่อวยพรเจ้า และเราจะสาปแช่งบรรดาผู้ที่แช่งเจ้า ทุกชนชาติทั่วโลก จะได้รับพรผ่านทางเจ้า (ปฐมกาล 12:2-3)

คำกริยาภาษาฮีบรูที่ถูกแปลในข้อนี้ว่า “เจ้าจะเป็นผู้ที่ทำให้ผู้อื่นได้รับพร” มีรูปกริยาคำสั่ง และน่าจะถูกใช้โดยมีเจตนาให้คู่ขนานไปกับรูปกริยาของคำสั่ง “จงไป” ในข้อ 1 แต่พระบัญชาไม่ได้ทำหน้าที่เหมือนคำสั่ง และอาจถูกแปล โดยใช้หลากหลายสำนวน เช่น “เจ้าจะเป็นพระพร” หรือ “ขอให้เจ้าเป็นพระพร” หรือแม้กระทั่ง “เจ้าจะเป็นพระพรอย่างแน่นอน” แต่ทุกกรณี คำบัญชานี้ เป็นสัญญาณของการเปลี่ยนผ่านสำคัญในเชิงความคิด โดยย้ายความสนใจจากการที่อับราฮัมรับพระพร (ตามที่เราเห็นในส่วนแรกของข้อ 2) ไปสู่การที่อับราฮัมกลายเป็นช่องทางแห่งพระพรสำหรับผู้อื่น

รูปประโยคคำสั่งที่สองนี้ ตามมาด้วยคำตรัสสามประโยคบอกเล่าอิสระเช่นกัน คำกริยาสามคำนี้บ่งบอกถึงกระบวนการที่จะทำให้อับราฮัมกลายเป็นพระพรสำหรับผู้อื่น หนึ่ง พระเจ้าตรัสว่า “เราจะอวยพรบรรดาผู้ที่อวยพรเจ้า ...” กล่าวคือ พระเจ้าจะประทานสิ่งดีแก่คนเหล่านั้นที่ปฏิบัติต่ออับราฮัมในทางบวก เมื่อพวกเขาปฏิบัติต่ออับราฮัมอย่างดี พระเจ้าก็จะปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างดีด้วย สอง พระเจ้าสัญญาว่า “เราจะสาปแช่งคนที่สาปแช่งเจ้า ...” กล่าวคือ พระเจ้าจะสาปแช่งคนเหล่านั้นที่เหยียดหยามอับราฮัม พระเจ้าสัญญาว่าจะปกป้องอับราฮัมจากอันตราย โดยตอบโต้อย่างรุนแรงต่อคนเหล่านั้นที่ทำตัวเป็นศัตรูของอับราฮัม แต่ในประการที่สาม พระเจ้าตรัสว่า “มนุษย์ทั้งปวง ... จะได้รับพรโดยผ่านเจ้า” มองดูเถิด ๆ จุดเน้นที่สามนี้อาจดูเหมือนขัดแย้งกับประเด็นเน้นเรื่องการสาปแช่งศัตรูของอับราฮัม แต่พระเจ้าสัญญากับอับราฮัมว่า โดยผ่านกระบวนการสองขั้นตอนนี้ เรื่องการอวยพรมิตรของอับราฮัม และสาปแช่งศัตรูของท่าน พระเจ้าจะขยายพระพรของพระองค์ในที่สุด ไปสู่ครัวเรือนทั้งปวงในโลก เราจึงเห็นได้ว่า ไวยากรณ์ของส่วนแรกของปฐมกาล 12 แบ่งออกเป็นสามส่วนหลัก ได้แก่ (1) บทนำ (2) จุดเน้นเรื่องพระพรที่พระเจ้าจะประทานแก่อับราฮัม และ (3) จุดเน้นเรื่องพระพรที่พระเจ้าจะนำไปสู่คนทั้งโลกโดยผ่านอับราฮัม

การเข้าใจโครงสร้างของข้อเหล่านี้ในปฐมกาล 12 มีความสำคัญเนื่องจากในหลายแง่มุม เรื่องราวของอับราฮัมในปฐมกาล แสดงให้เห็นว่า พระสัญญาต่าง ๆ เหล่านี้ ที่พระเจ้ากระทำกับอับราฮัมถูกทำให้สำเร็จเป็นจริงอย่างไรในชีวิตของท่าน เมื่อโมเสสเขียนเกี่ยวกับอับราฮัม ท่านออกแบบเรื่องราว โดยการดึงความสนใจไปสู่ถ้อยคำที่พระเจ้าตรัสกับอับราฮัม เมื่อพระองค์ทรงเรียกท่านให้เดินทางไปยังแผ่นดินพระสัญญา

เมื่อได้พิจารณาโครงสร้างทางไวยากรณ์แล้ว เราก็พร้อมที่จะดูว่าประเด็นเน้นของชีวิตอับราฮัมถูกแยกออกมาอย่างไรจากปฐมกาล 12:1-3

การเปิดเผย

เราจะสังเกตเห็นได้ว่า มีสี่ประเด็นเน้นที่ปรากฏอยู่ในข้อเหล่านี้ เราจะเริ่มต้นที่พระคุณของพระเจ้าที่มีต่ออับราฮัม จากนั้น เราจะต่อไปที่ข้อที่กำหนดให้อับราฮัมจงรักภักดีต่อพระเจ้า ตามด้วยพระพรของพระเจ้าสำหรับอับราฮัม และท้ายที่สุดก็คือพระพรของพระเจ้าโดยผ่านอับราฮัม

พระคุณของพระเจ้า

รายละเอียดข้อแรก ซึ่งเกิดขึ้นหลายครั้งในชีวิตของอับราฮัม คือ ความสัมพันธ์ของพระเจ้ากับอับราฮัมนั้น ตั้งอยู่บนพระคุณของพระองค์ พระคุณพระเจ้า ปรากฏในรูปแบบละเอียดอ่อนในถ้อยคำที่เป็นบทนำของปฐมกาล 12:1 ตามที่เราได้เห็น เราอ่านพบข้อความดังนี้:

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เคยตรัสกับอับราฮัมว่า (ปฐมกาล 12:1)

ถ้อยคำเรียบง่ายนี้ ได้เตือนใจผู้รับสารดั้งเดิมของโมเสสว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอับราฮัมกับพระเจ้าเกิดขึ้นได้ เพราะพระเจ้าได้เสด็จเข้ามาในชีวิตของอับราฮัม เป็นเวลานาน ก่อนที่อับราฮัมจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อปรนนิบัติพระเจ้าเสียอีก

พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมในช่วงต้น ๆ ของชีวิตผู้ใหญ่ของท่าน ตอนนั้นท่านยังไม่ได้ออกเดินทางไปคานาอัน ยังไม่ได้พิชิตศัตรู ยังไม่ได้ยึดมั่นในความสัตย์ซื่อตามพันธสัญญา ยังไม่ได้อธิษฐานเผื่อคนชอบธรรมในเมืองโสโคม และโกโมราห์ ยังไม่ได้ผ่านบททดสอบความเชื่อใด ๆ ตรงกันข้าม พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมให้เป็นผู้รับใช้พิเศษของพระองค์ เพียงเพราะว่าพระองค์พอพระทัยที่จะสำแดงพระคุณต่ออับราฮัม

แน่นอน พระคุณพระเจ้ามิได้ถูกสำแดงออกมาเฉพาะในช่วงต้นของการที่อับราฮัมดำเนินกับพระเจ้าเท่านั้น พระคุณพระเจ้าเป็นประเด็นเน้นที่ปรากฏตลอดเรื่องราวของอับราฮัม เพราะพระเจ้าได้สำแดงพระเมตตาในทุกช่วงชีวิตของท่านด้วย เนื่องจากอับราฮัมเป็นคนบาป อับราฮัมจึงจำเป็นต้องได้รับพระเมตตาของพระเจ้าตลอดเวลา ตัวอย่างเช่น ในข้อความที่รู้จักกันดี จากปฐมกาล 15:6 เราเรียนรู้ว่า แม้กระทั่งความชอบธรรมของอับราฮัมที่ช่วยท่านให้รอด ก็เป็นของประทานแห่งพระเมตตาของพระเจ้า เราอ่านพบดังนี้:

อับราฮัมเชื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ทรงนับว่า เขาเป็นคนชอบธรรม เพราะความเชื่อนี้ (ปฐมกาล 15:6)

ตามที่อัครทูตเปาโลชี้ให้เห็นใน โรม 4:3 และกาลาเทีย 3:6 การที่พระเจ้าเชื่อถืออับราฮัมว่า มีความชอบธรรมนั้น บ่งบอกว่า นี่เป็นกิจการแห่งพระเมตตา มิใช่รางวัลสำหรับการทำดี และการที่อับราฮัมได้รับสิ่งนี้ และพระพรอื่น ๆ อีกมากมายจากพระเจ้า ก็ล้วนเป็นเพราะพระคุณ และพระเมตตาของพระเจ้าทั้งสิ้น

ในฐานะคริสเตียน เราทุกคนต่างรู้ถึงความสำคัญของพระคุณพระเจ้าในชีวิตของเรา เรารู้ว่าพระเจ้าได้ริเริ่มความสัมพันธ์ของเรา กับพระองค์โดยพระคุณของพระองค์ และเรารู้ว่าพระองค์ทำนุบำรุงเราในความสัมพันธ์กับพระองค์ก็ด้วยพระคุณของพระองค์ เราจะไปอยู่ที่ใดได้ หากปราศจากพระเมตตาของพระเจ้า? ใช่แล้ว สิ่งเดียวกันนี้ก็จริงสำหรับอับราฮัมด้วย และยิ่งกว่านั้น พระคุณของพระเจ้า ก็ยังสำคัญยิ่งสำหรับชีวิตของชาวอิสราเอล ซึ่งโมเสสเขียนเรื่องราวชีวิตของอับราฮัมให้อ่าน เช่นกัน พวกเขาจำเป็นต้องได้รับพระเมตตาของพระเจ้าวันต่อวันด้วย ดังนั้น เมื่อโมเสสประพันธ์เรื่องราวชีวิตของอับราฮัม ท่านจึงดึงความสนใจของคนเหล่านั้น ไปสู่พระคุณของพระเจ้าครั้งแล้วครั้งเล่า

ความจงรักภักดีของอับราฮัม

นอกเหนือจากประเด็นเน้นเรื่องพระคุณพระเจ้า เราควรรีเสใจด้วยว่า ปฐมกาล 12:1-3 เน้นความจงรักภักดีของอับราฮัม พระเจ้ามิได้เพียงเลือกอับราฮัม ให้รับพระเมตตาของพระองค์เท่านั้น พระองค์สำแดงพระเมตตาต่ออับราฮัม เพื่อที่ท่านจะตอบสนองด้วยความเชื่อฟังอย่างสัตย์ซื่อ ตามที่เราได้เห็น คำบัญชาแรกในปฐมกาล 12:1 เน้นที่ความรับผิดชอบของอับราฮัมที่จะสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าเป็นเจ้าในแนวทางเฉพาะ พระเจ้าได้บัญชาอับราฮัมว่า:

จงละบ้านเมืองของเจ้า วงศ์ตระกูลของเจ้า และครอบครัวบิดาของเจ้า เพื่อไปยังดินแดนที่เราจะสำแดงแก่เจ้า (ปฐมกาล 12:1)

เราไม่จำเป็นต้องจินตนาการมากมายที่จะเห็นว่า การทรงเรียกของพระเจ้านี้เรียกร้องความจงรักภักดีอย่างที่สุดจากอับราฮัม ท่านต้องทิ้งแผ่นดินเกิด และบ้านเรือนของบิดาของท่านไว้เบื้องหลัง และไปยังสถานที่ที่พระเจ้าจะสำแดงต่อท่าน จริงอยู่ พระเจ้าได้สำแดงพระเมตตาต่ออับราฮัม แต่อับราฮัมก็ถูกคาดหวังให้ปรนนิบัติพระเจ้าจากใจ และด้วยความภักดี

น่าเสียดายยิ่งนัก ที่คริสเตียนมากมายมักจะนึกถึงอับราฮัมเพียงแค่ตัวอย่างของความเชื่อ และความวางใจในพระเจ้า ความเชื่อวางใจเป็นประเด็นเน้นในชีวิตของอับราฮัม และถูกเน้นย้ำในหลายตอนในพระคัมภีร์ใหม่ แต่เราต้องไม่มองข้ามความจริงที่ว่าพระเจ้าบัญชาให้อับราฮัมเชื่อฟัง และปรนนิบัติพระองค์ด้วยความภักดี พระเจ้าเรียกร้องความจงรักภักดีจากอับราฮัมหลายครั้ง ท่านจะต้องสัตย์ซื่อกับพระเจ้าในทุกสถานการณ์

บางที ตัวอย่างที่ “วัดใจ” อับราฮัม ให้แสดงความภักดีต่อพระเจ้ามากที่สุด พบได้ในปฐมกาล 22 เมื่อพระเจ้าบัญชาให้ท่านถวายบุตรชาย คือ อิสอัค เพื่อพิสูจน์ว่าท่านรักพระเจ้ามากกว่ารักบุตรชายของตนเอง คงเป็นเรื่องยากที่จะจินตนาการถึงข้อกำหนดที่สูงกว่านี้จากพระเจ้าได้

ถึงแม้อับราฮัมจำเป็นต้องแสดงความสัตย์ซื่อด้วยวิธีนี้ และอีกหลายวิธี แต่ปฐมกาล 12:1 ก็กล่าวชัดเจนถึงหนึ่งในความรับผิดชอบที่สำคัญที่สุดของอับราฮัม ในข้อนี้พระเจ้าตรัสว่า:

ไปยังดินแดนที่เราจะสำแดงแก่เจ้า (ปฐมกาล 12:1)

ตามที่แสดงออกในข้อความนี้ อับราฮัมถูกกำหนดให้เดินทางไปยังแผ่นดินที่พระเจ้าจะเปิดเผยแก่ท่าน อับราฮัมจะต้องตั้งรกรากในดินแดนแห่งพระสัญญา ประเด็นเน้นนี้ ปรากฏหลายครั้งในเรื่องราวเกี่ยวกับอับราฮัม การที่อับราฮัมต้องเดินทางไปยังแผ่นดิน

พระสัญญาอันสำคัญอย่างยิ่งต่อแผนการอันยิ่งใหญ่กว่าของพระเจ้าที่มีต่ออับราฮัม และลูกหลานผู้สืบทอดชื่อของท่าน และเมื่อเราระลึกว่า โมเสสเขียนเรื่องราวเหล่านี้เกี่ยวกับอับราฮัม เพื่อชาวอิสราเอล ซึ่งท่านเองกำลังนำพวกเขาไปสู่แผ่นดินพระสัญญา จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่เราได้เห็นการเน้นย้ำในประเด็นเหล่านี้

ในฐานะผู้ติดตามพระคริสต์ เราเข้าใจว่า แม้ความรอดเป็นของขวัญที่พระเจ้ามอบให้เราเปล่า ๆ เพราะพระคุณของพระองค์ แต่พระเจ้าก็คาดหวังให้เราแสดงความกตัญญูต่อพระองค์ โดยการทำให้ความสามารถที่จะเชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์ โมเสสก็เข้าใจหลักการนี้เช่นกัน ท่านรู้ว่าพระคุณพระเจ้าที่มีต่ออับราฮัมนั้น ทำให้อับราฮัมภักดีต่อพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ เราจึงเห็นว่าข้อกำหนดเรื่องความภักดีปรากฏหลายครั้ง เมื่อเรศึกษาชีวิตของอับราฮัม โมเสสรู้บางสิ่งเกี่ยวกับผู้รับสารดั้งเดิมชาวอิสราเอลของท่าน นั่นคือ พวกเขามีแนวโน้มที่จะลืมความสำคัญของการดำเนินชีวิตที่สืบทอดต่อพระเจ้า ถึงแม้พระเจ้าได้สำแดงพระเมตตาตามหาศาลต่อพวกเขา เมื่อพระองค์ปลดปล่อยพวกเขาจากอียิปต์ และเลี้ยงดูพวกเขาในถิ่นทุรกันดาร แต่พวกเขาก็หันหลังให้พระบัญชาของพระเจ้า และด้วยเหตุนี้เอง หนึ่งในประเด็นเน้นสำคัญในเรื่องราวของอับราฮัม ก็คือเรื่องความรักภักดีของอับราฮัมต่อพระเจ้า ประเด็นเน้นนี้ปรากฏบ่อยครั้งยิ่ง เนื่องจากผู้รับสารดั้งเดิมของโมเสส รวมทั้งพวกเราในปัจจุบัน จำเป็นต้องได้รับแรงบันดาลใจที่จะรับใช้พระเจ้า ด้วยความเชื่อฟังอย่างสัจซื่อ

พระพรที่มาถึงอับราฮัม

ตามที่เราได้เห็นนับถึงตอนนี้ พระเจ้าได้สำแดงพระคุณมากมายต่ออับราฮัม และเรียกร้องการอุทิศตนอย่างสัจซื่อจากท่าน ประเด็นเน้นที่สาม ที่เราควรสังเกตในปฐมกาล 12:1-3 ก็คือ พระพรที่พระเจ้าเสนอจะมอบให้ อับราฮัม คุณคงจำได้ว่าพระเจ้าตรัสดังนี้ต่ออับราฮัมในปฐมกาล 12:2:

เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ และเราจะอวยพรเจ้า เราจะทำให้ชื่อเสียงของเจ้าเลื่องลือ (ปฐมกาล 12:2)

พระเจ้าเสนอพระพรสามประการแก่อับราฮัม ประการแรก พระเจ้าตรัสว่า อับราฮัมจะกลายเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่ พงศ์พันธุ์ของท่านจะเติบโตจนนับไม่ถ้วน และลูกหลานของท่านจะกลายเป็นจักรวรรดิหนึ่งอย่างแน่นอน เป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่ ในเวลานั้น อับราฮัมและคนที่อยู่กับท่านมีจำนวนน้อยนิด และอับราฮัมก็ไม่มีลูกของตนเอง กระนั้น พระเจ้าก็สัญญาว่า วันหนึ่ง จำนวนลูกหลานของอับราฮัมจะทวีขึ้นจนมากกว่าดวงดาวในท้องฟ้า

ประการที่สอง พระเจ้าบอกอับราฮัมว่า พระองค์จะอวยพรท่าน ความน่าจะเป็นสูงสุดก็คือ ถ้อยคำนี้หมายความว่า อับราฮัมและลูกหลานของท่านจะได้รับพระพรแห่งความไพบลีย์มหาศาล อับราฮัม และลูกหลานของท่าน จะมีชีวิตมั่งคั่ง และอุดมสมบูรณ์ พวกเขาจะไม่เป็นคนเร่ร่อนในโลกนี้อีกต่อไป และจะไม่เป็นเพียงผู้ที่ต้องหาที่อยู่อาศัย ครอบครองที่อับราฮัม และลูกหลานของท่านพิสูจน์ตัวเองว่าสัจซื่อ พวกเขาจะชื่นชมยินดีกับความไพบลีย์อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

ประการที่สาม ข้อเสนอแห่งพระพรของพระเจ้า จะนำมาซึ่งการกระทำให้ชื่อของอับราฮัมยิ่งใหญ่ กล่าวอีกนัยหนึ่ง หากอับราฮัมเต็มใจเดินทางไปยังแผ่นดินพระสัญญา และปรนนิบัติพระเจ้าอย่างสัจซื่อ จำนวนอันมหาศาลและความไพบลีย์ของลูกหลานของท่านก็จะทำให้ทั้งตัวท่านเอง และพวกเขาได้รับเกียรติยศไปทั่วโลก สงครามอันยิ่งใหญ่ก็จะมาถึงทั้งอับราฮัม และบรรดาลูกหลานที่สัจซื่อของท่านนั้น

แท้จริงแล้ว ตลอดเรื่องราวของอับราฮัม โมเสสชี้ให้เห็นครั้งแล้วครั้งเล่าว่า พระพรเหล่านี้ถูกเทลงมาบนอับราฮัม อับราฮัมมีบุตรชายหลายคน ท่านได้รับความมั่งคั่ง เมื่อได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ติดต่อกัน ท่านกลายเป็นบุคคลที่รู้จักกันในภูมิภาค สำหรับชาวอิสราเอลที่ได้ยินเรื่องราวเหล่านี้ พระพรที่มาถึงอับราฮัมนำมาซึ่งความหวังอันยิ่งใหญ่ เป็นพระพรในอนาคตสำหรับพวกเขาเช่นกัน ของประทานต่าง ๆ ได้แก่ ลูกหลาน ความไพบูลย์ และชื่อเสียง ซึ่งพระเจ้าประทานแก่อับราฮัม เป็นแก่นมิตหมายของของประทานอันยิ่งใหญ่กว่าที่พระเจ้าจะมอบแก่ลูกหลานผู้สืบทอดชื่อของอับราฮัมด้วย

ในฐานะคริสเตียน เราได้รับพระพรจากพระเจ้าอย่างมากมาย จนนับไม่ถ้วน และแน่นอน ชาวอิสราเอลที่ติดตามโมเสสไปสู่แผ่นดินพระสัญญา ก็ได้รับพระพรนับไม่ถ้วนจากพระเจ้าเช่นกัน พวกเขาได้ถูกปลดปล่อยจากการเป็นทาส ได้ทวีจำนวนขึ้น ได้รับการปกป้อง และก้าวทันตลอดการเดินทาง และพวกเขาก็กำลังมุ่งหน้าไปสู่ดินแดนที่พระเจ้าสัญญาไว้ ดินแดนแห่งพระพรยิ่งใหญ่ในอนาคต แต่ชาวอิสราเอลก็เป็นเหมือนพวกเรา นั่นคือ มีแนวโน้มที่จะลืมทุกสิ่งทีพระเจ้าได้ทำเพื่อพวกเขา และลืมสิ่งที่ถูกกระเตรียมไว้เพื่อพวกเขา โมเสสจึงเขียนเกี่ยวกับพระพรของพระเจ้าที่มาถึงอับราฮัม เพื่อเตือนใจผู้รับสารชาวอิสราเอลของท่านให้ระลึกถึงพระพรต่าง ๆ ที่พระเจ้าได้ประทานแก่พวกเขาในชีวิต เพื่อที่จิตใจของพวกเขาจะเต็มไปด้วยความกตัญญูเสมอ

พระพรผ่านอับราฮัม

นอกเหนือจากพระเมตตาของพระเจ้า ความรักกักคิของอับราฮัม และพระพรของพระเจ้าที่มาถึงอับราฮัมแล้ว ปฐมกาล 12:1-3 ยังเน้นย้ำความจริงที่ว่า พระพรจะไหลผ่านทางอับราฮัม ไปยังชนชาติอื่น ๆ ด้วย ขอให้จดจำสิ่งที่พระเจ้าตรัสในปฐมกาล 12:2-3:

และเจ้าจะเป็นพร เราจะอวยพรบรรดาผู้ที่อวยพรเจ้า และเราจะสาปแช่งบรรดาผู้ที่แช่งเจ้า ทุกชนชาติทั่วโลก จะได้รับพรผ่านทางเจ้า (ปฐมกาล 12:2-3)

ถ้อยคำเหล่านี้อธิบายว่า อับราฮัมจะมีได้เพียงแค่รับพระพรเท่านั้น แต่ชนชาติทั้งปวงบนโลกนี้จะได้รับพระพรผ่านท่านด้วย พระเจ้าได้เรียกอับราฮัมไปสู่แผ่นดินพระสัญญา ไม่ใช่เพียงเพื่อทำให้ชีวิตของท่าน และลูกหลานของท่านมั่งมีขึ้นเท่านั้น แต่พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมให้เป็นต่อแห่งพระพรของพระเจ้าไปสู่ครัวเรือนทั้งปวงบนโลกนี้ด้วย ครองนี้ สำคัญที่เราจะต้องระลึกไว้ว่า ข้อความนี้สอนว่า พระพรผ่านอับราฮัมไปถึงคนทั้งโลกจะมาถึงในสองรูปแบบ ในปฐมกาล 12:3 พระเจ้าตรัสว่า:

เราจะอวยพรบรรดาผู้ที่อวยพรเจ้า และเราจะสาปแช่งบรรดาผู้ที่แช่งเจ้า (ปฐมกาล 12:3)

ตามข้อความนี้ อับราฮัม จะเป็นเสมือนดาบสองคมท่ามกลางมนุษยชาติ เนื่องจากอับราฮัมได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า เมื่อคนจากชนชาติอื่น ๆ อวยพรอับราฮัม นั่นคือ เมื่อพวกเขาให้เกียรติท่าน จึงเท่ากับให้เกียรติพระเจ้าที่ท่านปรนนิบัติด้วย เช่นนั้น พระเจ้าก็จะอวยพรพวกเขา แต่เมื่อคนจากชนชาติอื่น ๆ สาปแช่งหรือทำร้ายอับราฮัม ดังนั้น จึงเท่ากับว่า พวกเขาได้เหยียดหยามพระเจ้าของอับราฮัมด้วย พระเจ้าก็จะลงโทษพวกเขา ฆะดากรรมของชนชาติอื่น ๆ จึงขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาปฏิบัติต่ออับราฮัมอย่างไร

ในช่วงชีวิตของท่าน อับราฮัมมีปฏิสัมพันธ์กับคนมากมาย จากชนชาติอื่น ๆ เช่น ชาวฟิลิเตีย ชาวคานาอัน ชาวอียิปต์ และ โลกทหลานชายของท่านเอง ซึ่งต่อมาเป็นบิดาของชาวโมอับ และชาวอัมโมน การปฏิสัมพันธ์เหล่านี้มีนัยสำคัญ เนื่องจากแสดงถึงวิธีการอันเจาะจงที่พระเจ้ารักษาคำมั่นของพระองค์ที่จะอวยพรและสาปแช่งชนชาติอื่น ๆ โดยขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาปฏิบัติต่ออับราฮัมอย่างไรแล้ว ปฏิสัมพันธ์เหล่านี้ ยังบ่งบอกอีกด้วยว่า แม้กระทั่งในช่วงชีวิตของท่าน อับราฮัมก็ได้เริ่มที่จะกลายเป็นพระพรไปสู่โลกนี้แล้ว

บ่อยครั้งเหลือเกิน ที่ประชากรของพระเจ้าลืมคำสอนสำคัญนี้ไปอย่างง่ายดาย ชาวอิสราเอลในยุคของโมเสส ก็เป็นเหมือนคริสเตียนมากมายที่มีชีวิตอยู่ในวันนี้ เราชื่นชมกับพระพรแห่งความรอด และชีวิตจากพระเจ้า แต่เราลืมนึกว่า เหตุใดพระพรเหล่านี้จึงถูกประทานมาถึงเราแต่ละคน แต่ละพระพร และทุกพระพรที่พระเจ้าประทานแก่อิสราเอลภายใต้การนำของโมเสส และแต่ละพระพร และทุกพระพรที่พระองค์ประทานแก่คริสตจักรของพระองค์ในวันนี้ ถูกออกแบบมาสำหรับจุดประสงค์อันยิ่งใหญ่กว่า เราได้รับการอวยพรเพื่อที่เราจะแบ่งปันพระพรของพระเจ้าไปทั่วโลก พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมมาหาพระองค์ เพื่อที่อับราฮัมจะนำชนชาติต่าง ๆ ในโลกนี้เข้ามาสู่พระพรของพระเจ้า พระเจ้าทรงเรียกอิสราเอลมาหาพระองค์ในยุคของโมเสส เพื่อที่พวกเขาจะนำชนชาติต่าง ๆ ในโลกนี้เข้ามาสู่พระพรของพระเจ้า และพระเจ้าได้ทรงเรียกคริสตจักรให้มาหาพระองค์ในวันนี้ เพื่อที่เราจะนำชนชาติต่าง ๆ ในโลกนี้เข้ามาสู่พระพรของพระเจ้า ประเด็นเน้นนี้สำคัญอย่างยิ่งสำหรับชาวอิสราเอล ผู้ซึ่งเป็นกลุ่มแรกที่ได้รับรู้เรื่องราวของอับราฮัม และที่สำคัญสำหรับพวกเราเช่นกัน ในฐานะที่เราติดตามพระคริสต์ในยุคของเรา

สรุป

ในบทเรียนนี้ เราได้เริ่มต้นด้วยการดูชีวิตภาพรวมของอับราฮัม และเราได้เน้นความสนใจไปที่โครงสร้าง หรือการออกแบบหนังสือปฐมกาลส่วนนี้ เรายังได้ตรวจสอบประเด็นเน้น หรือเนื้อหาหลัก ในชีวิตอับราฮัม ซึ่งโมเสสนำเสนอในบริบทด้านโครงสร้างทางวรรณคดีด้วย

เมื่อเราศึกษาต่อไปในบทเรียนชุดนี้ เราจะหันกลับมาดูหัวข้อต่าง ๆ ของเรื่องนี้แล้วครั้งแล้ว เราได้เห็นแล้วว่า เรื่องราวชีวิตของอับราฮัม มีลักษณะสมมาตรห้าขั้นตอน และเรายังได้เห็นว่าประเด็นเน้นสี่ประการในชีวิตอับราฮัม ได้แก่ พระกรุณาธิคุณของพระเจ้าต่ออับราฮัม ความจงรักภักดีของอับราฮัม พระพรของพระเจ้าที่ยังอับราฮัม และพระพรของพระเจ้าผ่านอับราฮัม ประเด็นเน้นเหล่านี้ไม่เพียงทำให้เรามีความเข้าใจความหมายชีวิตของอับราฮัม ตามที่เรื่องนี้ถูกเขียนเป็นครั้งแรกสำหรับชาวอิสราเอลได้อย่างลึกซึ้งเท่านั้น แต่ยังทำให้เราสามารถประยุกต์ส่วนนี้ของพระคัมภีร์เข้ากับชีวิตของเราในปัจจุบันได้อีกด้วย

วิทยากร

ดร. ริชาร์ด พเรตต์ จูเนียร์ (ผู้ดำเนินรายการ) เป็นผู้ร่วมก่อตั้งและประธานของ องค์กร “พันธกิจรับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม” (Third Millennium Ministries) ทำนาคำสอนด้านศาสนศาสตร์ด้านพันธสัญญาเดิม ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป (Reformed Theological Seminary) เป็นเวลากว่า 20 ปี และเป็นประธานภาควิชาพันธสัญญาเดิม ในฐานะผู้รับใช้ที่ได้รับการสถาปนา ดร. พเรตต์เดินทางอย่างกว้างขวางเพื่อประกาศข่าวประเสริฐและทำการสอน ท่านศึกษาที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์เวสต์มินสเตอร์ (Westminster Theological

Seminary) ได้รับปริญญาศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตจากวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมยูเนียน (Union Theological Seminary) และสำเร็จการศึกษา
ระดับศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตด้านพันธสัญญาเดิมศึกษาจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) ดร. แพเรตต์เป็นบรรณาธิการ
ทั่วไปของ “พระคัมภีร์ฉบับนานาชาติใหม่เพื่อจิตวิญญาณแห่งปฏิรูปศึกษา” (NIV Spirit of the Reformation Study Bible) และเป็นหนึ่งใน
ผู้แปล “พระคัมภีร์ฉบับชีวิตใหม่” (New Living Translation) นอกจากนี้ ท่านยังได้เขียนบทความและหนังสืออีกมากมาย ซึ่งรวมถึง “จง
อธิษฐานด้วยดวงตาที่เปิดอยู่” (Pray with Your Eyes Open) “ทุกความคิดได้ความควบคุม” (Every Thought Captive) “สร้างไว้ให้มี
ศักดิ์ศรี” (Designed for Dignity) “พระองค์ประทานเรื่องราวแก่เรา” (He Gave Us Stories) “อรรถาธิบายสำหรับ 1 และ 2 พงศาวดาร”
(Commentary on 1 & 2 Chronicles) และ “อรรถาธิบาย 1 และ 2 โครินธ์”

อภิธานศัพท์

อาบีเมเลค—กษัตริย์แห่งเกรการ์ ในแผ่นดินเนเกฟ ที่ได้รับนางซาร่าห์ ไปอยู่ด้วย โดยคิดว่าเธอเป็นน้องสาวของอับราฮัม

อับราม—ชื่อเดิมของอับราฮัม

แผ่นดินคานาอัน—ดินแดนที่พระเจ้าประทานแก่อับราฮัม และลูกหลานของท่าน ให้เป็นมรดกตามพันธสัญญากับพระองค์ ครอบคลุมบริเวณที่ในปัจจุบันคือ ประเทศอิสราเอล รวมถึงดินแดนปาเลสไตน์ เลบานอน จอร์แดน ดินแดนชายฝั่งที่อยู่ติดกัน และบางส่วนของอิิปต์ และซีเรีย

พันธสัญญา—ข้อตกลงอันมีอำนาจผูกพันทางกฎหมาย ไม่ว่าจะกระทำระหว่างสองบุคคล หรือบุคคลสองกลุ่ม หรือระหว่างพระเจ้ากับบุคคล หรือกลุ่มบุคคล

นิมิตหมาย—กลวิธีทางวรรณกรรม ที่เหตุการณ์บางอย่างสื่อแวหรือเล็งถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่จะเกิดขึ้นภายหลังในเรื่องนั้น ๆ

ฮาการ์—สาวใช้ของนางซาร่าห์ ได้หลับนอนกับอับราฮัมและให้กำเนิดอิซมาเอล

อิสอัค—บุตรชายของอับราฮัม และนางซาร่าห์ ทายาทแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า

อิซมาเอล—บุตรของอับราฮัม และนางฮาการ์

โลท—หลานชาย (ลูกของพี่หรือน้อง) ของอับราฮัม

เนเกฟ—พื้นที่ทะเลทรายทางตอนใต้ของคานาอัน (สะกดอีกอย่างหนึ่งว่า “เนเกบ”)

ซาร่าห์—ภรรยาของอับราฮัม เดิมชื่อซาราย ซึ่งให้กำเนิดอิสอัคเมื่ออายุมากแล้ว

เมืองโสโดม—เมืองแห่งความบาปที่พระเจ้าทำลายด้วยไฟกำมะถัน

เทราห์—บิดาของอับราฮัม

“**โทลโดท**” / “**โทลโดธ**”—คำที่ถ่ายทอดเสียงจากภาษาฮีบรู หมายความว่า “ชั่วอายุคน”